Debreczen 1895. XXII. évfolyam. 295. sz. Szerda, december 18.

Előfizetési árak:
Egész évre frt 10.—
Félévre „ 5.—
Negyedévre „ 2.50
Egy hóra „ 1.—
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik mindennap, Vasárnap kivételével

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVŰPÁRT KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség és Kiadóhivatal: Főpiacz, a városházával szemben.

Hirdetések a legmérsékeltebb árszámítás mellett.

M. KIR. MŰZEUM KÖNYVTÁRA

A Filléres füzetek.

— Irta: KONCZ ÁKOS. —

Debreczen, deczember 18.

A gondolkozó ember mindig örül, valahányszor oly mozgalomról értesül, mely nagy eszmék megvalósitását és életrevaló tervek keresztülvitelét czélozza.

Egy-egy ily üdvös mozgalom és egyedül a közjót előmozditó kezdeményezés éppen azért nagyon is megérdemli figyelmünket, mig a sajtónak pedig eminens kötelessége az ilyen mozgalomnak a toll erejével propagandát csinálni.

Jól esik elmondanunk, hogy Debreczen mindenkor az eszmék bölcsője volt. Falai közül tudósok kerültek ki, kik tudományuk fényével milliók agyában gyújtottak világot és iskolái a szó nemes értelmében a müveltség és tudomány pantheonjai voltak mindenha.

Ésmégaztis elmondhatjuk, hogy Debreczen szellemi arisztokratáinak szellemkincsei nem maradtak holt tőkék, mert ügyesen kamatoztatták azokat városuk, nemzetük, hazájuk javára és mert tudásuk fényével szivök melegségét is egyesitették, a legtöbb esetben elérték fáradozásuk gyümölcsét a kivivott eredményekben.

És éppen azért *Debreczent* nem kicsinyli *Magyarország*, mert érzi, hogy agyának és szivének termékeny talajában már sok nemes eszme vert gyökeret és e gyökér az ismeretek dús leveleit és a tudomány, müvészet, emberszeretet trifoliumát termette.

Ebből az itt leirt erős meggyőződésemből kifolyólag már nemcsak hiszem, hanem tudom is, hogy a debreczeni Gönczy-egylet legujabb terve is sikerülni fog. Sikerülni bizonynyal, mert nem tudom, nem akarom elhinni, hogy annyi buzgóság, annyi jóakarat kudarczot vallana és elmaradna a siker ott, a hol egy végeredményben nemes czél elérése van tervbe véve.

Ez a tevékeny egylet ugyanis megindítja már a napokban a *Filléres füzeteket*, melyeknek az a czélja, hogy népünkkel megkedveltesse a jóirányu és ismeretterjesztő olvasmányokat és kiszoritsa a ponyván árult selejtes férczmunkákat, melyek hitvány, sokszor babonás, sőt erkölcstelen tartalmukkal megmételyezik az avatatlanok agyát és szivét egyiránt.

Ez kétségkivül nemes czél, melyet méltányolni kell minden ügybuzgó embernek, ki csak parányi figyelemmel kiséri is az emberiség nagy érdekeit. Mert nem lehet elvitatni azt, hogy az, ki a gyermek képzelő tehetségére hat, az egész valójának irányt ad, másrészt örök igazság marad az, mit a haza bölcse mond, hogy „Mindaz, mi a nép tudását, müveltségét előmozditja, ismeretkörét tágitja, annyira fontos a nemzetre nézve, hogy az ezek iránt való részvétlenség csak fonák egyoldalusságnak lehet eredménye és kétségtelenül vétek a haza ellen.“

A *Filléres füzetek* pedig éppen azon czélból indulnak meg, hogy a közmüvelődést terjeszszék és a közismereteket az egyszerübb nép lelkében öregbitsék, továbbá, hogy a fárasztó munka után üdülést nyujtsanak a léleknek és az iskolában hallott dolgokat felelevenitsék.

A Filléres füzeteket olcsóságuknál fogva a legszegényebb néposztály is megszerezheti és igy belőlök, általok bőséges ismereteket szerezhet. S ha észre fogja venni, hogy milyen örömöt nyujt a léleknek a tudás, mohón fog kapni e könyvecskék után és nem fogja sajnálni filléreit ezek megszerzésére.

Természetes módot kell keresni és találni e füzetkék elterjesztésére, s e tekintetben már gondoskodott is a *Gönczy*-egylet, hogy azok jó kezekbe kerüljenek.

Hatalmasan előmozdithatnák e vállalat ügyét a lelkész és tanitó urak, ha az ajánlás és rábeszélés szelid eszközeivel, tanácscsal és felvilágositással müködnének közre a czél elérésében. Hiszen ők a nép ismerői, közöttük élnek és előttük tekintélylyel birnak. Csak egy kevés jóakarat, egy szemernyi buzgóság kell és a *Gönczy*-egylet filléres füzetei mihamarább második .... tizedik kiadást érnek.

Tévedne erősen a ki azt hinné, hogy ezek a *Filléres füzetek* eddig

TÁRCZA.

Géczy Anna.

— Rege a század elejéről. —

Irta: *Elekes Sándor.*

(Folytatás.)

Őszintén megbánta, hogy az egyenes jellemü ifjut, ha tréfából is tettre össztönözte ingerlő felhivásával. Késő volt minden lebeszélése. Én magam is inditványoztam a kirándulás más napra halasztását, de Endre terve mellett maradt.

— Kérem, mehetünk — szólt Endre hozzám — szivesen veszem társaságát.

Elhatározásom tetszett neki. Felvidult, és sokat jelentő mosolylyal fordult Bélához:

— Ha szellemeitek barátságukba fogadnának — mit tekintve egyéniségemet, alig remélhetek — védd meg őt, ha sorsa rosszra fordul és atyámat. Bár nem hiszek a mendemondának, mégis sejtelmek bántanak, a mi nálam sokat jelent. — Menjünk barátom.

— Még egyszer mondom, gondold meg a dolgot, mielőtt cselekednél. Ha utad balul ütne ki, atyád vigaszta hatatlan marad.

— Ez egyszer beleegyezése nélkül teszek.

— Ám menj. Majd résen leszek, s ha barátságuk a rendén tul marasztana, felláramázom a félvilágot, s mint diadalmas hadvezér szabaditásotokra menendek. Ha ugyan késő nem lesz. Addig alszom egyet, s szép álmaimban kisütöm majd, miként lehetek szolgálatára eszményednek. Ha neked a menés van kedvedre, nekem meg ez gusztusom. Gyászbeszédedet elkészithetem?

— No, azt csak hadd későbbre, meghalni mindig ráérünk, gondolj arra inkább, hogy holnap a rendes időben itt légy. Ebeszélendem kalandunk részleteit s megyőzöm az oktalan jámbor népet babonás félelméről.

Béla kalapját vette s bucsuzás után még egyszer visszaszólt:

— Pajtásom, a szellemek anyját meginvitálni ne feledd, mit ott vagyok rendezendő egy forgóra — ha bőrödet épen hozod, csak ugy.

III.

Sötét viharos éjszaka kisérte utunkat. A hold bágyadtan tekintett alá a fellegek közül. Mindketten szótlanok voltunk, bár a félelemnek árnyát sem éreztük. Igy értük el a sánczárok külső szélét, hol a tájat vadbozótok, cserjék boritják. Béla ment elől, kezében bányász lámpával, vállán töltött fegyverrel, mit én is vittem magammal.

Készületünket szinte nevetségesnek találtam, s épp e nézetemet akartam nyilvánitani társam előtt, midőn csaknem mellettünk két homályos alak tovatünését vettem észre. A körvonalak után itélve egyik nő, a másik férfi lehetett. Én hirtelen fegyverem után kaptam, s mig Béla lámpáját fujta el, vaktában a távozók után lőttem. E pillanatban egyszerre három lövés dördült el a szembe levő magaslatról, mire Béla szótlanul végig bukott a gyepen.

Az egyik lövés talált. Ezt látva, végtelen düh fogott el, de érezve tehetetlenségemet, csendesen végig nyultam Béla mellett a földön, tapogatózva kerestem a sebet. Jobb meléből patakzott a vér. Hallgattam a szív dobogását, s miután semmi életjelt nem adott, zsebkendőmmel a vérzést eltojtottam, s sebessen, a mint birtam, futottam vissza segélyért.

Mire megérkeztünk, Bélát sehol se találtuk, bár mindent tüvé tettünk, a romot is.

Tiz év mulva tudtam meg a történet befejezését.

...Az öreg Géczy János mint vagyontalan fiatal ember került a vidékre és feltünő módon gazdagodott. A vidék lakói abban nyugodtak meg, hogy uzsorán gyüjtötte vagyonát.

Eleinte huzódoztak tőle, de utóbb megszokták, sőt midőn egy nagyobb épitkezés után végleg letelepedett, s mint a Dánossy birtoka tulajdonosa gazdálkodáshoz fogott, közeledtek is hozzá. Utóbb megnősült, a mi a bizalmat még fokozta. Neje egy müvelt, finom lelkületü nő volt, de a kit alig három évi együttlét után elveszitett. Igy maradt egyetlen gyermekével, a kis Annával. Neveléséről fényesen gondoskodott. 6 éves korában elvitte Párisba a nagynénjéhez, s hogy egy pillanatra se legyen kénytelen tanulmányait megszakitani, nem hozta haza 16 éves koráig. — Itt ismerkedett meg vele Endre.

Ebben az időben az öreg Géczyről már

azért nem terjedtek, mert népünk nem szeret olvasni. Szeret a mi népünk olvasni, de a *nembánomság* és egyesek kicsinyes mosolya, mondjuk gyermekes vélekedése, vagy ha tetszik bünös könnyelmüsége nem ismerteti meg velük a nekik való olvasmányt. Saját szemeimmel tapasztaltam, hogy egyes társulatok, mint a Sz.-István és Sz.-László társulatok jóirányu apró füzetkéi és a tanfelügyelők által szétküldött ismeretterjesztő könyvecskék halomszámra hevernek az iskolák ablakdeszkáin, mert nem akadt olyan ügybúzgó ember, ki azokat a gyermekeknek és szülőknek ajánlta volna. Legyen csak jó kezekben az ügy, lehetetlen célt nem érni, mert a mi népünk szeret olvasni, mit azzal is bizonyit ő maga, hogy még a hetivásárról sem megy haza anélkül, hogy előzőleg a ponyván egy kis helyszini szemlét ne tartana.

Kérve kérjük azért a lelkész urakat, hogy felekezeti különbség nélkül vegyék erős kezeikbe a filléres füzetek ügyét. Ok lévén első sorban a népnevelés apostolai, ők tehetnek legtöbbet. Egy lelkész, egy generácziot nevelhet és nemesithet meg tanácsaival, példájával, mert a nép lelkészét, ki őt a hit, remény és szeretet világában kalauzolja, még mindig szereti és még mindig azt tartja, mit Izsaiás, ez a lánglelkü próféta mondott: *Labia sacerdotis custodiunt scientiam et legem requirunt ex ore ejus.* A papok ajkai őrzik a tudományt és a törvényt az ő szájából kérdezik.

A tanitó urak buzgóságára is joggal és édes reménynyel számit a Gönczy-egylet. Ők is sokat tehetnek e nemes czél sikerének érdekében. És nekünk nincs is okunk kételkedni, hogy azok is mellénk állnak a munkában, kik eddig bármely oknál fogva az ilyen üdvös irányu füzetkék propagálására kevés gondot forditottak.

Régi, tapasztalati alapon nyugvó igazság az, hogy kevés jóakarattal nagy dolgokat lehet létrehozni és nagy eszméket megvalósitani. A szellemi és anyagi erő e filléres füzetekhez már megvan, most már csak egy kevés jóakaratot kérjünk és akkor a siker nem maradhat el.

Még egyet. A hajó, midőn megindúl a tengeren, bármily erős legyen is az, az elemek harczában feltétlenül a hajóparancsnok energiájában, rettenhetetlenségében és szakértelmében birja biztositékát. Igy van a Gönczy-egylet is az ő filléres vállalatával. Szellemi és anyagi erővel indul ugyan a bizonytalan utra, de bizik vezetőjének: Hajduvármegye örökké tevékeny tanfelügyelőjének: *Eötvös K. Lajosnak* fáradhatatlan buzgóságában és hiszi, hogy az ő vezetése alatt nem jut zátonyra a hajó, hanem dicsőséges, a nemzet müvelődését, a gyermekvilág agyát és szivét nemesitő utjából lengő vitorlákkal fog bejutni abba a kikötőbe, melyben a jól teljesitett munka után oly édes a pihenés.

Előre tehát bizalommal, mert igaza van Goethenek, hogy: mihelyt bizol magadhoz, már élni tudsz. . . . .

— **Belföldi hirek.** (*Tisza Kálmán születése napja.*) Tisza Kálmán orsz. képviselő, a szabadelvü-párt e kimagasló alakja, tegnapelőtt töltötte be életének 65-ik évét a legjobb egészségben, életerőben. A kiváló államférfiut ebből az alkalomból képviselőtársai, ismerősei és barátai közül számosan üdvözölték az igaz szeretet és ragaszkodás őszinte érzelmeivel. Tisza Kálmán vidáman, jó kedvvel fogadta az üdvözleteket. — (*Restaurázió a megyékben.*) Az egész országban mindenfelé rendben, zavartalanul folyik a magyar tisztujitás. Csupán Vasmegyében csinált és pedig a legnagyobb titokban a néppárt szervezkedést, hogy senkitől sem sejtve, olyan listával lépett fel, amelyet csaknem egészen keresztül is vitt. — (*A szoczializmus ellen.*) A budapesti ipar segijak egylete hazafias mozgalmat indit az internaczionale ellen. A mozgalom czélja a vidék nagyobb városaiban magyar nemzeti munkásegyleteket alapitani. — (*Szabolcsmegye uj tisztikara.*) Szabolcsmegye törvényhatóságának tegnap tartott tisztujitó közgyülésén a szabadelvü-párt hivei tüntető ovácziókkal fogadták a főispánt, a ki ellen az ellenzék bizalmatlansági nyilatkozatot tervezett. Megválasztották alispánnak egyhangulag *Mikecz* Jánost, főjegyzőnek *Mikecz* Dezsőt, tiszti főügyészeknek *Szikszay* Pált, árvaszéki elnöknek *Péchy* Gyulát. — (*A felekezetnélküliség első fecskéi.*) Vecsey Samu és Blau Lajos izr. ügyvédek kiléptek a zsidó felekezetből és egyik felekezetbe sem léptek be Magyarországon ők az első felekezetnélküliek.

—

— **Külföldi hirek.** (*A király a ruthén deputácziójáról.*) Az udvari ebéden, melyen több országgyülési képviselő volt jelen, a király szóba hozta a ruthén deputácziót és a képviselők egy csoportja előtt, de oly hangon, hogy mások is hallhatták, a ruthén deputácziónak következőképp nyilatkozott: „Szegény parasztok, ugyan ki cselekedte ezt velök.“ — (*Lueger a magyarok ellen.*) Bécsből távirják, hogy Lueger ismét kirohanást intézett Magyarország ellen a kiegyezésért, a nemzetiségek elnyomásáért és a zsidók szerepléséért. Badeni visszautasitotta, az elnök pedig rendreutasitotta a dühös szónokot. Erre az antiszemiták éktelen zsivajban törtek ki, sőt az elnököt is sértő szavakkal illették.

A hajdu-dorogi püspökség.

A hajdu-dorogi vicáriusi állomásra megindultak a mozgalmak, a munkácsi egyházmegyének minden irányában, s nap-nap után

---

csak jót tudtak mondani. Nappal gazdaságát vezette, s mint fáradt gazda naplementével már ágyban volt.

Az Anna hazajövetelével sok minden, megváltozott. A zárkózott öreg kaput tárt a világ előtt, lányának kedvét mindenben teljesitette. Annát ez által lekötelezte, a leány beczézésig megszerette apját. Mikor ennyire jutottak a biza ommal, Anna elmondta az Endréve kötött ismeretségét, sőt azt is elárulta, hogy szerelmes e fiatal emberbe. Arra nem számitott, hogy e kijelentése kellemetlen fogadtatásra talált. Látta, hogy igy van, nem emlegette többet.

Csalódnánk azonban, ha azt hinnők, hogy egy ábrándosan szerető szív ennyivel megelégszik. Ő azt is szerette volna tudni, miért ez ellenszenv? Atyja nem ismerheti Endrét, mi alapja van ellentmondásának?

Ettől kezdve éber figyelemmel kisérte minden lépését, de bármennyire kutatott, a valódi okot megtalálni nem tudta.

Végre is a véletlen vezette rá.

Pár nappal azután, hogy Endre is haza került, egy éjjel rémes álmai voltak Annának. Atyját látta rettenetes küzdelemben a halállal. Idegei amugy is fel voltak izgatva, képzelni lehet tehát lelkiállapotát. Mután hasztalan igyekezett megnyugtatni magát, önkéntelenül vonatva gyertyát gyujtott, s mintha saját magától is félne, sietve ment át atyja hálószobájába.

A szoba üres volt, az ágy felvetve, érintetlenül állott. Anna a gyengén megvilágitott szobában megdöbbenve kereste atyját.

Nem volt sehol.

Más alkalommal talán nyugodtabban vette volna e felfedezést, de most csodálatosképpen találkoztak az események rémes álmaival. Lelkében kétségbeesett vihar dult, keble elszorult, szivében a vért érezte megfagyni. Pillanatokig állott igy szótlan mozdulatlanságban, atyját már elveszettnek hitte, feltámadt benne az elhagyatottság keserü érzete. Azt hitte, e tudattól szive reped meg.

Kétségbeesésében épp kiáltani akart midőn egyik szekrény ajtaja zajosan csapódott hátra.

Tulcsigázott idegei érzéketlen fásultságba estek, igy történhetett meg, hogy ez ujabb esemény nem fokozta ijedelmét, de sőt lélekjelenlétét adta vissza. Kétségbeesett tetterővel rohant a szekrényhez s borzadva látta, hogy az nem más, mint egy földalatti akna bejárata.

E felfedezés határozatra birta.

Sietve ment át lakosztályába, magára vette a legszükségesebb ruhadarabokat s valamennyire felöltözve, a ház meghitt kulcsárához futott. Felköltötte. A jó öregnek szigoruan hallgatást parancsolt, mit az lelkiismeretére fogadott, felfedezett előtte mindent, sejtelmeit, aggodalmait s miután atyja irószertáról egy dupla pisztolyt keblébe rejtett, a felfedezett rejtek-ajtón át eltünt a kulcsárral együtt.

IV.

A két éjjeli alak tehát, kiket akkor éjszaka láttunk, senki más nem lehetett, mint Anna és a kulcsár. Ez a feltevésem később csakugyan valóságnak bizonyult.

Anna a lövések után, látva távozásomat ösztöne által vezetve a sebesült Endréhez sietett, felismerve őt, szivszaggató zokogással borult rá, őrült kétségbeesésében mindent elkövetett, hogy életre hozza. Fáradozásának annyi eredménye volt, hogy Endrének egy leheletszerü sóhajtásából megtudta, hogy még él.

Örömében Istenhez küldött egy hálatelt fohászt, majd ismét és ismét összecsókolta halottnak hitt kedvesét.

Anna szerelmét s vele minden reményét látva veszélyben, atyáról csaknem megfeledkezett. Neki minden gondolata, minden tette Endre körül összpontosul s lelke ehez volt elválaszthatatlanul füzve. Atyját bár szerette s gyermeki bizalommal ragaszkodott hozzá, egészen megközeliteni soha sem tudta. Érző lelke szeretetlenségnek vette szerelme tiltását s annak tudta be, hogy tiz évig távol tudott tőle maradni a nélkül, hogy csak egyszer is meglátogatta volna. — Igy érthető meg, hogy a két érzelem közül szerelme győzött. A mi különben erős lelkénél, rendes körülmények között is előfordul nem egyszer

(Vége. köv.)

szaporodik azoknak száma, kik önmaguk szerint képességet és hajlamot éreznek magukban, e felette fontos állás betöltésére és ezt különböző czimeken maguknak arrogálják.

Én senkinek érdeméből csak egy szemernyit is levonni nem akarok az aspirálók mindenikének jeles tulajdona előtt készséggel hajlom meg, de mindezek mellett, mégis érzek magamban annyi ambitiót, mint egyik gör. kath. hivő, és mint testben-lélekben magyar ember, érzek e magasztos ügy iránt annyi előszeretetet, hogy szivemből óhajtanám, miszerint, ezen fontos s nagy horderejü állás, mely a magyar nemzeti erő tömöritése, a magyar érdekek fejlesztése és a haza életérdekeinek megóvása czéljából állittatván fel, a legilletékesebb és legtehetségesebb egyénnel töltetnék be; akiben erő, akarat és tehetség volna, hogy e helyhez kötött hazafias kötelmek és várakozásnak lehető legnagyobb eredménynyel tudna is, és akarna is megfelelni.

Erre pedig — szerény nézetem szerint — teljesen magyar születésü, a magyar nép természetével, szokásaival ismerős tősgyökeres magyar ember kellene; mert csakis ez találná magát teljesen otthon és ez tartaná szivéhez nőttnek ezen állomás magasztos intentióit, mert szivem mélyéből meg vagyok győződve, hogy egy idegen anyanyelvü egyén bármiként adja is szóval, de tényleg e magasztos érdeket az egyház terén a magyarositást nem fogja oly természetes hévvel — egyszóval szive melegével ápolni mint az, a kinek szive dobbanása ezután sohajtozott ártatlan gyermekkora óta, — mert annak szive-lelke anyai téjjel sziván be az ó-szláv nyelvü ritushoz való ragaszkodását, — nem a magyar forditásokon — nem a magyar nyelvnek oltárnyelvvé való szentesités kieszközlésén, de valószinüleg azon megingathatlan ragaszkodás-szülte titkos irányzaton fog csüggeni, hogy miként lehetne legalább egyházi uton az ó-szláv nyelvet az oltáron fentartani és e nyelvvel, a többi rokon népekkel a folyonos összeköttetést még hosszu időn át fentartani, és az együvé tartozandóság eszméjét továbbra is ápolni, és oly körülmények között népük még századokon át épp oly kevésbé fog a magyar nemzeti testtel teljesen összeforrni, mint egy hoszu évezreden át nem forrtak össze őseik!

A magyar gör. kath. hivő pedig ily viszonyok között marad továbbra is idegen saját otthonában! A nagyfontosságu állomás pedig marad kényelem-párna „sine Cura“ mert, a szegélyezett máz mellett is hiányozni fog náluk a bensőség, az önzetlen, az igaz hazafias törekvés.

A szóban levő vicáriusi állásra bátor, határozott, munkás és alkotó erő szükséges, mert ha ezek hiányoznak, akkor ellehet majd mondani a magyarság érdekeinek ápolása, fejlesztése és megóvásáról: „szegény tatár!“

Tevékenység — vasszorgalom és komoly munkásság kell, hogy jellegezze az Uj dorogi vicáriust, mert a vicáriusi lak nem egyedül a csendes és zavartalan nyugalom tanyája, de a zajos magyar ügy szorgalma s munkák mühelye — kell hogy legyen — tenni, hatni kell.

A dorogi vicáriusnak — magas müveltségü — nagy tudományu tapasztalatgazdagnak és szertartásunk érdekében tekintélyes egyénnek kell lenni, megkivánják ezt a viszonyok, mert pl. Debreczenben, hol két tudományban gazdag, kitünő erényekkel ékes püspök van, és ezenkivül több egyházi kitünőségek tündöklenek kiváló tulajdonaikkal, vajjon reánk gör. kath. hivőkre micsoda hatást szülne az, ha a dorogi vicáriusi gyarlóságai felett, csak szégyenkezni kellene nékünk.

Imponálni kell, mert itt a nemes verseny azt okvetlen megköveteli, tehát ide olyan ember kell, aki megállja a sarat minden időben — szóval olyan ember kell, a ki a kivánt kellékeknek teljesen megfelelni képes legyen. Az egyházmegye disze, virága.

Ilyen embert az egyházmegyei notabilitások között egyet találok, *Fejér Emánuel* munkács-egyházmegyei apát-kanonok, p. kamarás és egyházmegyei főtanfelügyelő! Neki nincs szüksége a dicséretre, ő a tett embere — róla tények beszélnek — rendbehozta az iskolákat, hazafias szellemet csepegtetett a tanitói kar müködésébe nagy érdeme van a felvidéki iskolák magyarosodásába — buzgó — szakavatott munkássága általános elismerést és nagy tekintélyt eszközöl számára ő a jövő embere, ilyen emberre van szüksége az egyháznak, a hazának és a magyar gk. hivőknek.

A hires Vasváry Pál a szabadsághős nagybátyja volt, örökölte hazafiságát és tevékenységét.

Tiz évig dorogi főpap volt, itt mint a magyar ritus apostola szerepelt, ő előtte ismeretes az ut, és biztosan haladhat, jó pap, hirneves szónok, kitünő társadalmi ember, és teljesen a mienk. Atyja böszörményi, anyja dorogi születésü volt, ő császári származása (Szatmár m.) teljesen ismeretes lévén előttünk. Fejér Emánuelt örömmel várjuk és üdvözöljük velünk együtt Hajdu-, Szabolcs-, Szatmárvármegye legnagyobb része, s mint a concurrensek közül kimagasló egyént várjuk vicariusi kiküldetését, teljesen meglévén győződve, hogy ennél szerencsésebb kinevezést képzelni nem tudunk.

Egy debreczeni gör. kath. *magyar.*

TÜKÖRDARABOK.

Mariska emlékezete.

— Jászberényitől. —

Még most is előttem van angyalarczod, melylyel pár év előtt ott a tenyvesek közt oly örömmel üdvözöltél.

Pedig már akkor beteg, nagyon beteg voltál, de reménykedtél, hogy erősebb leszel a halálnál, én azonban már akkor láttam és vérző szivvel tapasztaltam, hogy nem éred meg egy másik tavasz virágait, el fogsz hervadni és hervadásod mélységes bánatot fog okozni szivünknek.

Amit sejtettem, az bekövetkezett. Eltemettünk. Szép szemeid bezárultak és most ott pihensz a temetőben a szállongó hópihék fehér takarója alatt és nekünk csak az maradt vigasztalásul, hogy életgondjaink közepett olykor-olykor kijárunk hozzád imádkozni.

És ott sirod felett el-el gondolkozom az élet mulandóságán. Be átom, hogy olyanok vagyunk, mint a mezők virágai, melyek ma viritanak és holnap semmivé teszi őket a hervadás.

Gondolataim közepette önkénytelenül ajkaimra jön a kérdés: miért is születtünk, ha oly korán sirba kell szállanunk. Kutató elmével fürkészem az okot, mely téged elszakitott körünkből, de végre is, miután eszem nem ad feleletet, letörlöm könyeimet és hivő lélekkel megnyugszom a legbölcsebb alkotó határozatában.

Ki tudja, vajjon boldog lettél volna-e, ha életben maradsz? Megtaláltad volna-e azt a megelégedést, melyet jó szived, nemes érzésed megérdemelt volna. Azután meg gyönge és törékeny voltál s egész élted szakadatlan lánczolata lett volna a szenvedéseknek.

És ha ezeket meggondolom, kevésbbé sirok utánad. Neked enyhület kellett s azt most feltaláltad. Hitem azt sugja, jóságod azt mondja, hogy te ott vagy a jó Isten angyalai között. Ő a tiszta lelkeket szereti. Te pedig tiszta voltál, mint a leesett hó, mint a fehér liliom...

Ha sirba temetük is porrészedet, de lelked köztünk él, szived dobogását most is érezzük. Mintha csak itt volnál. Kis asztalkádon még ugy van finom fehér himzésed, ahogy kezedből utoljára letetted. Virágaid most is nyilnak, kis madarad hallgat csak s mióta elvesztettünk, nem énekel többé. — Nagyon, de nagyon szerethetett téged és most azzal gyászol kis szive, hogy nem hallatja hangját sohasem...

Én pedig sötét lemondással nézek még boldogságom közepett is a jövőbe, mióta téged lassan-lassan hervadni láttalak. Ki tudja, vajon az én boldogságomra is nem borul-e szemfedő előbb, mintsem azt gondolom. Olykor-olykor azt hiszem, hogy beteg vagyok. A szivem hevesen dobog, lázasan lüktet, pedig még én szeretnék élni sokáig.

Igen! szeretnék, mert az Isten hosszu küzdelmem után, melyből emberfeletti erővel bontakoztam ki, boldogsággal áldott meg. Oldalam mellé rendelte a te jóságos növéredet, ki őrangyalom, reményem, üdvösségem. Te boldogult lélek, ismerted őt, egymás előtt nem volt titkotok, tudtad, érezted hogy aranybánya a szive, jóságos a lelke. Bár te is itt volnál köztünk és tanuja volnál a mi boldogságunknak. Örülne a lelked, ha látnád a mi kis házunk csöndes derüjét. Ilyen csönd, nyugalom és megelégedés után vágytál te mindenha, hol a szivek egymásért dobognak, egymást megértik és egymás boldogságát keresik.

De azért teröled is megemlékezünk édes Mariskám. Jó anyánk sokat beszél a te szellemedről, a te egykor nemesen gondolkodó elmédről és tiszta jó szivedről. Sokszor éjjelen át sir utánad, de azután a mi boldogságunk jut eszébe és fájdalma közt lassan-lassan megvigasztalódik. Imádkozzál is a jó lélekért, hogy feledje el életének szomoru napjait és gyógyuljanak be azok a sebek, melyeket szeretettei elhunyta felett érzett csapás ütött áldott jó szivén.

Mi hárman vagyunk itt: anyám, én és védő-angyalom, ki elsimitja jóságos kis kezével homlokom redőit, hinni, remélni tanit és szeret oly gyöngéden, mint ahogy csak egy nemesen gondolkozó hitvesi szív szerethet. Ti odafent ketten vagytok, jó atyánk és te édes Mariskám. — Mi még érezzük a nap hevét, ti már ott pihentek az árnyékban. De azért lelkünk nem szakadt el, a reátok való visszaemlékezés aranyszála köti össze szivünket és egymásért imádkozunk.

Isten veled édes kis Mariskám. Légy ezentul is mellettünk, röpködd körül aranyos szép lelkeddel a mi kis családunkat és kérd a Mindenhatót, hogy tartson meg bennünket e szeretetben mindenkor.

Isten veled!

Millennium.

— A kiállitási sajtóiroda értesitései. —

Budapest, deczember 17.

A sajtó kiállitása.

A diszes közmüvelédési és sajtó-pavillon egy óriási földszinti termében lesz a magyar sajtó kiállitása. A terem 11 méter hosszu, 7 méter szé es, s már a külső diszitése is mutatja, milyen czélt szolgál. A dekorativ-festéssel diszitett falon, illő keretbe a fővárosi lapok fejeit illesztik bele, még pedig eredetiben, az ő papirosukon a saját betükkel nyomtatva. A kiállitás tárgyai lesznek első sorban a magyar zsurnalisztika emlékei, reliquiái s a hirlapirás történeti fejlödé ét feltüntető emlékek. Neves ujságirók képei és szobrai kerülnek ide, a régibb ujságok első példányai, nagyérdekü kéziratok, arany tollak, emlékezetes irószerszámok stb. Kiállitásra kerülnek továbbá a magyarországi időszaki sajtó összes termékei. Ami csak ujság, folyóirat, szaklap Magyarországon megjelenik, mind itt lesz egy-egy példányban, s egyuttal olvasmányok a közönség rendelkezésére is áll. Ugyancsak itt kerülnek kiállitásra az összes magyarországi lapok rövid monografiái, az ismert ujságirók életrajza, ugy, hogy ezek a füzetkék egybekötve a magyar hir-

lapirodalom teljes áttekinthető történetét adják. Az érdekes kiállításon való részvétre a kiállítás igazgatósága most szólitja föl a sajtó organumait, s egyszersmind kéri azokat, akiknek a sajtó történetében nevezetes reliquiái vannak, hogy azokat lehetőleg állitsák ki a sajtó kiállitásán. A bejelentések 1896. január 31-éig a kiállitás igazgatóságához küldendők.

Egy debreczeni civis panasza.

Debreczen, deczember 18.

A Budapesten megjelenő *Hazánk* cz. lap deczember 18-iki számában *Egy debreczeni civis* aláirással egy czikkely jelent meg, melyben czikkelyiró reflektál a *Pesti Hirlap: Kulturharcz Debreczenben* cz. közleményére, miközben pár oldalvágásban szives részesiteni lapunkat, a *Debreczeni Ellenőrt* is, azt állitván, hogy mi dr. *Wolaffkát* szintén megtámadtuk azon hektografirozott minták miatt, melyek a plébánián azon czélból vannak, hogy a jegyesek születendő gyermekeik vallási hovátartozásuk iránt nyilatkozhassanak.

Hát ez kérem, egyszerüen nem felel meg a valóságnak, mert mi abszolute nem támadtuk meg dr. *Wolaffkát*, csak pusztán regisztráltuk a megtörtént dolgokat, melyek azonban annál kevésbbé sérthették a püspöki plébánost, mert megjegyzéseinkkel kapcsolatban kiemeltük mindenre kiterjedő *lelkipásztori buzgóságát*, melylyel a gondviselésére bizott hiveket örök czéljuk felé vezeti.

Azután igy elmélkedik a czikkelyiró: Kormánypárti lap, hogyne támadná hát, mert kérem, sok mindent megtesznek az emberek attól való féltükben, hogy elvesztik a kormány kegyes jóakaratából élvezett — szubvencziót. Kivált ha véletlenül akad egy másik ujság is, a mely kormánypártiságban konkurrál vele, remélvén, hogy igy ő kapja azt a szubvencziót, nem az *Ellenőr*.

Erre csak azt válaszoljuk, hogy sohasem tagadtuk azt, ami lapunk homlokán is olvasható, hogy t. i. a *Dereczeni Ellenőr* a szabadelvü-párt közlönye. E párthoz tartozni nekünk éppen annyi jogunk van, mint a *Hazánk*-nak a *néppá thoz*. Erre nem kérünk koncessziót senkitől és ha a szabadelvü irány követői vagyunk, ez csak azt bizonyitja hogy *politikai elveink* nem ingadozók és sokkal igazságosabbak vagyunk, hogysem be ne tudnánk látni, hogy az ország kormányzása a lehető legjobb kezekbe van letéve.

Továbbá mi sohasem állitottuk azt, hogy dr. *Wolaffka* a *kulturharczot* szitja városunkban, jövedelmét pedig annál kevésbé irigyeljük, mert lelkünkből meg vagyunk győződve, hogy *a püspök Ur ezer meg ezer könnvet törült le már jóságos jobbjával és nemes gondolkozásával.*

Végül, ha a *debreczeni civis* figyelmére méltatta volna a *Debreczeni Ellenőr* deczember 7-iki számában: *Aki nem gyüjt, szétszór* cz. vezérczikkelyünket, beismerné maga is, hogy mi éppen a béke megőrzésén és megszilárditásán fáradozunk s csak a félreértés irhatja a *Debreczeni Ellenőr* rovására azt, hogy az eddig sértetlenül megőrzött egyetértés templomát leakarja dönteni.

Egyébiránt azt hisszük, hogy ezt az *egy debreczeni civis* cz. czikket nem is debreczeni ember irta, hanem az a *néppárt titkos mühelyében készült Budapesten.*

Szinház.

(P.) Már minálunk az rendes dolog, hogy a premiéreken majdnem egészen üres a szinház mintha csak azért történnék ez igy, hogy: hadd nézze meg más először, majd ha aztán meghallom, hogy milyen az uj darab, magam is elmegyek megnézni.

Lehet ugyan, hogy nem ezért van, de engem erre a feltevésre vezet azon körülmény, hogy egyetlen premiér sem sikerül nálunk, még a Goldstein Számi premiérje is üres ház előtt folyt le, a mi pedig már nagy szó!

Tegnap került szinre nálunk először *Labiche* Ernő pompás bohózata a „**Tiltott gyümölcsök**“, melynél — e nemben — jobbat vajmi keveset láthatunk. Az a szellemesség, könnyedség, mely a darabot jellemzi, még a franczia szinmü irodalomban is előkelő helyet biztosit e darab számára; ügyes és minden erőltetés nélküli fordulatok, frappáns helyzet — comicum, önkéntelenül is kaczagásra ragadják az embert.

A darab meséje igénytelen, semminek látszó ötleten fordul meg, a mely egyenesen az iró teremtménye s egyáltalán nem tartalmaz semmi valóságot.

Föltesszi, hogy Párisban, hol annyi alkalom nyilik a hanyatló erkölcsök veszélyeztetésére, egyik muzeum a szerelmes párok találkozási helyeül szolgál. A régiség gyüjteményes szobát keresik föl ezek a párok különös előszeretettel, hol aztán nem egyszer kedélyes szerelmi jeleneteket rögtönöznek.

Az erkölcsbiró rendőrség kiveti rá a hálóját, sőt kihágásnak deklarálja az ilyen eseteket és egyenesen üldözni kezdi. A 333-ik paragrafus kemény büntetéssel sujtja a rajta csipett szerelmeseket.

Ezeknek a tiltott gyümölcsöknek az élvezői közé kerül két pár: Duplan (Tapolczay) megánzó, ki elváltan él nejétől, Athenistől (Cserny) és Pontcresson (Hevessy) ügyvéd neje, Amálie (Bogyó); a másik pár pedig Duplan ur neje és egy konzuli állásra aspiráló fiatal ur.

A muzeum-őr épen egy napon elcsipi őket. A rendőrbiztos (Krémer) Duplannét kihallgatja, de büntársa helyett, kit a nő magával ügyesen elvisz a rendőrségtől, — Duplan ur vallomását veszi a jegyzőkönyvbe.

A megidézett férj és feleség s a másik két szerelmes aggódása és rettegése töltik be a második és harmadik felvonást, folytonos derültségbe tartva a közönséget.

A mese tehát nem valami kuszált, nem terjengő, de oly ügyesen van scenirozva, hogy a szinmüveknek ebben a fajtában szinte ritkaság számba megy.

Cserny Berta (Athenais) kitünő fiatal asszonyka volt. Őt különben nem kell dicsérnünk, mert hiszen az ő kezeiben kisebb szerepek is müvészi alakitást nyernek. Szerepének legapróbb részeit is átgondolja, azt müvészi tökélyre emeli. Szép és izléses toilettjei s minden affektálástól ment játéka tették őt közönségünk beczézett kedvenczévé.

Tapolczay (Duplan) egy tökéletes világfit mutatott be, ügyesen, élethiven. Ő a bonviván szinészek mintaképe s bizony nem jól esik rágondolnunk, hogy itt hágy bennünket. Csernyvel együtt sok tapsot aratott ez estén, de mindketten nagyon rászolgáltak.

Krémer (Trouffier) podágrás, de szerelmeskedésre hajlandó rendőrbiztos állandó derültségben tartotta a közönséget. Kitünő alak volt, a ki ügyes és e mellett discrét játékával talrengeto kaczagást idézett elő, különösen a kihallgatási jelenetben.

Ifj. Német (Belcourt) az erénydijra vágyó s e miatt folyton denuntiáló muzeum őrt szintén nagy derültség közt játszotta. É te m s, ügyes szinész, a kit szivesen látunk minél gyakrabban.

Klenovits (Anato), *Hevessy* (Pontcresson) *Szatmáry* (Olivier) szerepőket szintén a tőlük megszokott jó alakitással adták.

Ugyanezt mondhatjuk a kisebb szerepek szemléltetőiről: *Bajnóczy* V. (Cecile) és *Bogyó* Ionka (Amelie) játéráról, utóbbi a nála már megszokott, de általunk szépnek egyáltalában nem talált borzos hajfrizurával volt ismét ellátva.

Rendezés kifogástalan. Előadás jó — üres szinház annyival inkább megrovandó.

Városi és megyei hirek.

* **Uj anyakönyvvezetők.** A belügyminiszter Hajduvármegyében a születések és halálozások anyakönyvvezetésére szoritkozó hatáskörrel anyakönyvvezető helyettesekké a *tetétleni* anyakönyvi kerületbe Egri Dániel községi főbirót, a *téglásiba Kemecsei* Bálint községi főbirót, a *mike-pércsibe Mike* József községi pénztárnokot, a *felső-józsaiba Őri* Sándor postamester ev. ref. tanitót nevezte ki.

* **Előkészületek árvizvédelemre.** Az alsószabolcs-tiszai ármentesitő társulat igazgatósága közelebb az iránt kereste meg Debreczen város tanácsát, hogy árviz-veszély esetére a városból 440 kézi munkaerőt, az Ohatról pedig 8 igát és 80 munkást küldjön akár éjjel, akár nappal érkezendő felhivásra a fenyegetett pontokhoz. — A tanács e felhivás következtében megbizta *Király* Gyula gazdasági tanácsnokot és *Stahl* Géza helyettes főmérnököt, hogy 440 munkást azonnal irassanak össze, és veszély esetén érkező felhivás után nyomban küldjék értelmes felügyelők vezetése alatt megállapitott számu csapatokban a t.-luczi állomásra s onnan a t.-lobi, szederkényi és kesznyéteni gátakra. Farkas Albert mátai biztos pedig arra nézve kapott utasitást, hogy Ohaton a 8 igás fogatot és a 80 kézimunkást tartsa készletben és érkező felhivásra küldje rögtön Csegére.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. **2 órakor** csak esetleg **hétfőn** később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. — Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára irni, ha lehet porzó nélkül!

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12, és d. u. 2—5 óráig tartatnak. Az igtató, kiadó-hivatal s az irattár a feleknek felvilágositásokat ád hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyüjtőszekrényből a beadványok kivétetnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órakor, ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

A debreczeni kir. járásbiróság szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

— **Képviselő-választók száma.** Azon polgártársaink névsora, kik a jövő millennáris esztendőben képviselő-választási jogot gyakorolhatnak, véglegesen össze van állitva. Tegnap délután cselekedte ezt meg a központi választmány, miután a királyi kuriától a választók névsora ellen beadott felebbezésekre hozott határozatot a felebbezések elutasitásával jóváhagyva visszaérkeztek. A végleges névsor szerint a választók utczánként és kerületenként a következőleg oszlanak meg:

Péterfián van	504
Csapó-utczán van	348
Összesen az I. kerületben	852 választó.
Hatvan-utczán van . . .	386
Piacz-utczán „	612
Összesen a II. kerületben	998 választó.
Kossuth-utczán van . .	478
Varga-utczán „	670
Összesen a III. kerületben	1148 választó.

Vagyis az országgyülési képviselő-választásra jogositottak száma mind a három választókerületben együtt **3998**.

— **A debreczeni kereskedelmi és iparkamara** v gyonat holnap veszik a régi kamara kiküldötteitől az ujonnan alakult kamara megbizottai. Holnapután, pénteken d. u. 4 órakor pedig az uj kamara tartja első közgyülését *Szabó* Kálmán nagykereskedő elnöklete alatt.

— **Uj méhész-tanitó.** A földmivelésügyi miniszter az V. méhészeti kerületi vándortanitót nevezte ki. E kerülethez Arad, Békés, Csanád, *Hajdu*, Szabolcs, Szatmár, *Bihar*, Szilágyvármegyék, valamint az ezek területén lévő törvényhatósági joggal felruházott városok tartoznak.

— **Arany-lakodalom Böszörményben.** A hajdukerület hajdani metropolisában H.-Böszörményben ritka szép ünnepély folyt le tegnap. *Fazekas* Gábor virilista birtokos és neje *Kövér* Katalin, — a jótékonyságáról ismeretes házaspár — ugyanis tegnap ünnepelték meg házasságra lépésük ötvenedik évfordulóját — arany-lakodalmukat. Az ünnepélyen részt vett a tiszteletremélto ősz pár nagy rokonságán kivül Böszörmény egész intelligenciája. Az arany-lakodalom este folyt le az uj városi szegény menházban, melyet szintén a *Fazekas*-pár épittetett. A menház 4 nagy termében, összesen 400 terítékü asztaloknál foglaltak helyet az érkezettek, s a hirneves magyar konyha és pinczeárja. Ezek legnagyobbrészt a sok érdemü jubiláns párt illették. Vacsora után két terembe vonult az ifjuság s tánczra kerekedett, mely reggelig tartott. Debreczenből kinn voltak *Lengyel* Imre és családja, *Márk* Endre és családja, továbbá *Veszprémy* Kálmán és Zoltán.

— **A debreczeni anyakönyvvezetők** kinevezését nehezen várják a városházán, ahol az anyakönyvvezetéssel megbizott városi tisztviselők már szabadulni szeretnének ettől a terhes munkától, mely alig enged nekik annyi időt, hogy a nekik kiosztott városi ügyeket is intézhessék. A kinevezés pedig aligha nem késedelmet szenved, ha nehány napit is, amiatt, mert a belügyminiszter az összes pályázók folyamodványainak fölterjesztését kivánja ma érkezett leiratában. A közigazgatási bizottság agyanis csupán az általa ajánlott két egyén pályázati kérvényeit és okmányait küldötte fel a miniszterhez.

— **A zenekedvelők hangversenye.** A debreczeni zenekedvelők köre a folyó 1895—96 évi tél folyamán a zenede diszterméhen hangversenyeket fog rendezni. A zártkörü hangversenyek családias jelleggel fognak birni, a mennyiben csakis a meghivottak vehetnek benne részt. Az első ilyen hangversenyt 20-ára tüzték ki, erről a napról azonban közbejött akadályok miatt elmarad. A kör igazgatóságának erre vonatkozó értesitését itt közöljük: Az érdekelteknek szives tudomására hozzuk, hogy a f. hó 20-ra tervezett első hangversenyünket közbejött akadály miatt e napról elhalasztottuk. Ugyanis a zenede dísztermének mennyezetén lévő gips-diszitésből egy kis rész levált és ha ez igy hagyatnék: a terembe lépőknek alaptalan aggodalmat okozhatna, mely a hangverseny nyugodt meghallgatását esetleg befolyásolná. Inditva érezzük ennél fogva magunkat e hangversenyt — a terem diszitésén esett hiány helyrehozásáig — más alkalmas helyiség hiányában, de a közelgő ünnepekre s az uj évre való tekintetből is — január hó elejére elhalasztani. E körülmény egyébként a *jegyek átvételét nem hátráltatja*. Az igazolványok átszolgáltatása mellett az állandó belépőjegyek ma szerdán reggel 9 órától kezdve Szent-Királyi Tivadar kereskedésében kiválthatók s a hangverseny uj határnapjának kitüzése felől a t. érdekelt közönséget a helyi lapok utján kellő időben értesiteni kedves kötelmünknek fogjuk ösmerni. Debreczen, 1895. deczember hó 17. Kiváló tisztelettel a *debreczeni zenekedvelők körének igazgató bizottsága.*

— **Gazdak közös vacsorája.** A debreczeni gazdasági egyesület e héten, szombaton tartja második közös vacsoráját a „Bika“ szálloda földszinti kisebbik éttermében. Étkezés étlap szerint történik. A multkori vacsora kitünően sikerült, mert a fehér asztalnál számos közérdekü, napirenden lévő ügy felett folyt tanulságos eszmecsere.

— **A párbajozó Gallovich.** Sulyos feltételek mellett: kötés nélkül, végkimerülésig mérkőzött meg vasárnap *Gallovich* Jenő hirlapiró, nem régen a „Debreczen“, most pedig a „Nagyvárad“ szerkesztőségének tagja *Grebe* Henrik cs. és kir. 15. huszárezredbeli hadnagygyal. Grébe hadnagy segédei báró Clauer és Holvéd főhadnagyok, Gallovich Jenőé pedig Benedek Árpád hirlapiró és Héderváry Hugó voltak, akik, miután a sértés nagyfoku volt, végkimerülésig állapodtak meg bandage nélkül. A párbaj a nagyváradi huszár-kaszárnyában ment végbe. Az első összecsapás után Grébe hadnagy egy *vágást az arczán* és a *lábán* a lesiklott kardtól oly *sulyos szurást kapott*, hogy az orvosok *több mint 2 óra hosszáig voltak elfoglalva a varrás és kötözéssel.* Gallovich kardja a jobb czomb üterét keresztül vágta. Gallovich Jenő mellén és könyökén kapott *kisebb karczolást.* Grébe hadnagyot a kórházba szállitották és állapota, ha nem is életveszélyes, de igen sulyos. Mint a Sz—g értesül, a párbajra az adott okot, hogy Grébe hadnagy három hónappal ezelőtt mulatás közben becsmérlőleg és sértőleg nyilatkozott a hirlapirókról; erre az lett volna az eljárás, hogy az a hirlapiró, ki ezt ballotta, elégtételt kért volna tőle. Nem ez történt, hanem három hónap mulva egy másik hirlapiró, Gallovich vonta kérdőre Grébét, a ki kijelentette, hogy nem emlékszik már a sértésre, de ha mondta, szavaiért helyt áll. Erre az illető hirlapiró mélyen megsértette őt. Természetesen a párbaj elkerülhetlen volt és mint fentebb megirtuk, sulyos sebesüléssel végződött.

— **Fürdői értesités.** A nagyerdei gőzfürdő ma, szerdán, csütörtökön és pénteken kazántisztitás miatt zárva lesz. Karácsony 1-ső napján a gőzfürdő délelőtt a férfiak délután a nők részére lesz nyitva, a következő napokon mint rendesen áll a n. é. közönség rendelkezésére. Kelt Debreczen, 1895 deczember 18. Szabó főorvos.

— **Debreczeni sertések szállitása Bécsbe.** A városi tanács néhány nappal ezelőtt azt kérte a földmivelésügyi minisztertől, hogy eszközölje ki debreczeni sertéseknek járványmentes szállásokból a bécsi szabad vásárra szállitását. Darányi Ignácz miniszter tegnapeste a polgármesterhez érkezett sürgős sürgönyben teljesitette a tanács kivánságát. A sürgöny igy hangzik:

„Osztrák belügyminiszter 37172. táviratával arról értesit, hogy külön ajánlataim alapján esetenként hajlandó *debreczeni járványmentes* szállásokból sertéseknek Becsbe szabadvásárra szállitását megengedni. Ily hozám intézendő kérvényeken igazoltassa, hogy a folyamodók sertései tényleg járványmentes szállásokban tartatnak elkülönitve és betegségnek gyanuja sem forog fenn. Földmivelésügyi miniszter.“

— **Az üzletvezetőség értesitése.** A magyar királyi államvasutak debreczeni üzletvezetősége a karácsonyi és ujévi gyors szállitásokra vonatkozólag a következő közérdekü dolgokat teszi közé: A karácsonyi ünnepek alkalmából várható erősebb gyorsáru forgalomra való tekintettel Debreczen állomáson vasárnap f. hó 22-én délután 2 órától esti 5 óráig és valamint hétfőn f. hó 23-án e-te 7 óráig fognak gyorsáruk felvétetni és kiszolgáltatni. A köztörvényerejü üzletszabályzat 57. §. értelmében az áruküldeménynek szállitás közbeni megérülése és elveszése meggátlása végett a feladó által kellően begöngyölendők és a vasut követelhetői, hogy a darabok a rendeltetési állomás megjelölésével tartós módon láttassanak el. Fölkérjük tehát a t. cz. szállitó közönséget, hogy már saját érdekükben is a gyorsárukat jól begöngyölve és a rendeltetési állomás megjelölésével hozzák feladásra. Folyó hó 15-éről kezdve bezárólag f. hó 25-ig a gyorsáruk a következő vonatokkal továbbitatnak és pedig: — Budapest felé 1607, 1608. M.-Sziget felé 1606,—1608. Szerencs felé 3407, 3402 és 3494. számu vonatokkal.

— **Hamis egykoronások.** Ujabban megint hamis egykoronások vannak forgalomban ugy a fővárosban, mint a vidéken. A hamis koronások Britannia fémből vannak ké-zitve öntés utján. Osztrák veretüek 1893. évszámmal. Könnyen föl lehet őket ismerni, mert szinük feltünően szürke, a felirat a legtöbbről hiányzik, a rajzuk elmosódott és jóval vastagabbak a valódiaknál. Ugy a fővárosi, mint a vidéki hatóságok a legszélesebb körü nyomozást inditották a hamisitók ellen, a kik az eddigi vizsgálat szerint valahol Nagy-Szombat környékén tanyáznak.

Legujabb.

Irinyi János.

Csak az imént dőlt ki az élők sorából a magyar tudományos világnak egy hatalmas oszlopa, a XIX. századdal egy idős *Jedlik* Anyós, ki a természettudományok titkainak volt diadalmas buvára. Ma ravatalon fekszik egy másik magyar tudós is, aki ugyan nem ért el anyagi sikert, nem is foglalatoskodott egész életén keresztül a komoly tudományokkal, — de azért neve csak ugy ismerős volt a müvelt közönség előtt és egy találmányával ugyancsak népszerüvé lett.

Irinyi János chemicus, a magyar Tudományos Akadémia tagja, a kénes gyufa feltalálója a szabadságháboruban az állami lőporgyár igazgatója, tegnap este meghalt Vértesen, ahová öreg napjaira nyugalomba vonult. Ezt a sötét, leverő hirt kaptuk ma délután, a kései órában. Mindenfelé, ahol hallják, olvassák a halál hirét és a hol ösmerték a kedves urat, őszinte részvét fog támadni a szivekben és mindenütt egy áldó sohaj lebben el az ajkakon: Nyugodjék békével!

Családja következő gyászjelentést adta ki:

A számos rokonság nevében is fájdalmas szivvel jelentjük szeretett apánk és nagyapánk Irinyi János földbirtokos, volt tudományos akadémiai tagnak, nyugalmazott „István“-gőzmalmi tisztviselőnek stb. 1 heti sulyos szenvedés után, élte 79-dik évében ma délután 5 órakor történt gyászos elhunytát. A megbodogult földi maradványai folyó hó *19-kén délután 2 órakor* fognak Vértesen a Derecskei-féle háztól az ev. ref. vallás szertartásai szerint örök nyugalomra tétetni. Mely végtisztességtételre a boldogultnak rokonai, barátai és ismerősei bánatos szivvel meghivatnak. Vértes, 1895. deczember 17. Az elhunytnak mostoha gyermekei: *Irinyi* Lajos és neje Toperczer Erzsébet. *Dobay* Zoltán és Dobay Blanka férjével Horváth Jánossal: Viktor, Kálmán, Janka, Erzsike és János gyermekeikkel. Béke hamvaira! A temetést Dankó M. debreczeni temetkezési intézete rendezi.

Távirat.

A csaló bankár ügyének végtárgyalása.

Budapest, deczember 18. (A *Debreczeni Ellenőr* eredeti távirata.) *Győri* bankár a mai végtárgyaláson jóhiszemüségével védekezett, azt mondván, hogy adósai becsapták. A törvényszék az iratokból és panaszokból konstatálta, hogy Sonnich Ödön grótot *tizenháromezer* és *Perczel Vilmost* harmincezer forintig kárositotta meg a bukott bankár. A tárgyalás folyik.

A ragadós ház.

Egy délelőtti napon sürgönyt hozott a postás fiu nagyságos Kuvaczy Menyhárt urnak.

A telegrám igy faluhelyen ijesztő porléka nagyon, mert lényegtelen dologra nem fizet az ember 3 krajczárt szavanként, hanem főladja levélnek a mondanivalóját.

Kuvaczy Menyhárt uram is megdöbbenve forgatta kezében a kis papirt a mint ott állott a tornáczon. Töprengett, hogy ugyan micsoda szerencsétlenség lehet benne. Mert hogy szerencsétlenséget hoz, az bizonyos. Az örömhir nem szokott olyan gyorsan járni. Végre is oda jutott, hogy legtanácsosabb lesz — felbontani a sürgönyt. Remegő kezekkel tette ezt meg. Még a füle-czimpája is belepirosodott az olvasásba. Berikkantott a belső szobába:

— János, gyere csak!

A kilépő alakra majd hogy azt nem fogná rá az ember, hogy maga Menyhárt ur az, annyira hasonlatos hozzá. Különben megmagyarázható könnyen, mert édes testvérek a ketten.

— No mi a baj már megint?

— Nesze csak, ezt olvasd el. János ur silabizálva bökdöste a szavakat: „Az oroszlánban kontóm 300 forint, apám jöjjön a pénzzel tüstént, Pista.“

— Mit szólsz ehhez, János?

János ur csettentett egyet a nyelvével.

— Csinos kis summa, az bizonyos. Háromszáz forint! Nagy kópé ez a te fiad, Menyhárt!

— No, vér van a kölyökben, az szent. Aztán... ha az ember meggondolja, nem is sok pénz az a 300 forint...

— De sőt kevés, Menyhárt! Én mondom néked, hogy kevés! Egy Kuvaczy csak nem iharik lőrét. De meg a czigány is sokat elnyel ám, Menyhárt!

— Szegény fiu! Most hogy szorong ott a városban.

— Szegény! . . . Itt más tenni való nincs, minthogy végy magadhoz elegendő pénzt és siess a városba. Ki kell váltanunk okvetlenül. Hanem ne sajnáld majd valami nagyon, korhold le egy kissé.

Kuvaczy Menyhárt uram ugy is tett. A bugyelárisba kerültek a szép sima ötvenesek (a gyapju ára); felölté vadonatuj attilláját, ugy indult a hosszu utra. Már messze kanyarodott a fogat, de János ur még mindég ott állott a tornáczon és ugy kiáltotta utánna:

— Aztán korhold le egy kicsinyt a fiut!

* * *

Az uton Menyhárt ur folyton azt hánytavetette elméjében, hogy hogyan fogja majd lekorholni a csinytalan fiut. Hát majd csak beállitok — gondolta — aztán összehuzom a szemöldökömet, a bajuszom végig rángatom, a kezemet összecsapom, aztán hozzá kezdek a beszédhez: Oh te istentelen korhely! Hát te itt lingároskodol, amig a te apád, meg a bátyád véres verejtékkel kapargatják össze a garast: Tudd meg, hogy többet nem fizetem ki az adósságodat. Nem én! Vagy azt hiszed, hogy én lopom a pénzt? Mi? De nem lopom ám! Hanem becsületes munkával szerzem meg! Érted?

Menyhárt ur kezdett igazán dühös lenni. Indulatosan csapkodta a kocsi oldalát botjával, maga is felriadt az önön hangjától, a mikor hangosan kiabálta:

É—bé—rted?!

Mikor aztán riadtan ütötte föl fejét, akkor látta csak, hogy ott van a város utczáján, nyüzsgő népség körülötte.

Egyenesen az Oroszlánba hajtatott. Hanem amikor a földszinti helyiségbe betoppant és épen valamelyik pinczérnél akart kérdezősködni a fia felől, egy vidám arczu uri-ember állott elébe és Menyhárt vállára csapott a kezével.

— Szervusz Menyus! Hát te mit keressz itt?

Kedvtelenül válaszolt Kuvaczy:

— Szervusz. A fia... azaz, hogy... bejöttem egy kicsit!

— No ez derék! legalább egy estét eltölthetünk együtt. Hej Menyus, emlékszel-e még azokra a régi estékre? A pezsgőre, a kassziros nőre stb.? De te ugy látom, hogy megváltoztál nagyon. Hanem az mindegy. Ma este az egyém vagy! Hé, pinczér, bort ide! Hiába szabódott Menyhárt ur, muszáj volt engednie az erőszaknak. No, meg az igazat megvallva, nem nagyon irtózott a borocskától.

Szóval, ittak. Eleintén csak bort, de később pezsgőre került a sor. Menyhárt urnak kezdett már fő derülni a kedve. Negédesen pislantott a czigányra, a ki hamar fölfogta ezen pillantás jelentőségét és csakhamar körülállotta az asztalt a zenészek kara.

Ugy néha-néha, kurjongatás vagy ivás közben föl-föl tünedezett Kuvaczy urnak kiküldetésének valódi czélja, sőt emlékeznie kezdett arra is, hogy tulajdonképen a fiát kellene nékie most fölkeresnie vagy mi a manó, hanem egy pohár pezsgő, egy szép nóta csakhamar visszakergette rejtekébe a gonosz emlékezetet.

Mikor javában mulatoztak volna, zavarodottan jött asztalukhoz a pinczér és suttogni kezdett a czigányokkal. Haragosan kiáltott rá Menyhárt ur.

— Mit suttog itt? Mit akar itt?!

A szegény pinczérnek megroggyantak az inai ettől az indulatos hangtól.

— Hát kérem, nagyságos uram, bent is van egy mulató társaság, az elküldött ide, hogy hátha átengednék a czigányokat.

Kuvaczy ur kidüllesztette a mellét, aztán kevélyen ragasztott egy ötvenest a czigány homlokára. Ez volt a válasz.

— Ha azok ott czigány mellett akarnak mulatni, vagy szerezzenek maguknak, vagy — ne mulassanak. Különben jöjjenek át ide. Mondja meg, hogy szivesen látjuk őket.

Valóban kinyilt az egyik oldalajtó és a belépő társaságból kivált egy barna fiatal ember és egyenesen Kuvaczy urhoz tartott.

Igen érzékeny jelenet volt az, amikor Menyhárt ur pezsgős palaczkkal kezében borult a fiatal ember nyakába.

— Fiam, drága fiam!

Rettentően örvendezett az apa. Csókolgatta a fia arczát, aztán sirt, zokogott, majd megint ivott és mindig csak azt hajtogatta, hogy a kinai császárnak sincs olyan jó fia mint neki van. Nemsokára már együtt danolták a czigány után azt a megható nótát, hogy:

„Be szeretnék rámás csizmát viselni.“

* * *

János ur a tornáczon ült, amikor a postás fiu sürgönyt adott át neki. Fölbontotta és olvasni kezdte: „Pénzt Oroszlánba küldj ne magad hozd, mertte is itt ragadsz. Menyhárt“

Nagy Endre.

CSARNOK.

Az öldöklő angyal Csejthén.

Életrajz.

Vázolta: **Z. Varga Mihály.**

(Folytatás.)

X.

A három hallgatag harczfi közelebb huzódott Au Tamáshoz, ki miután gégéjét néhány korty itallal megnedvesitette, nagy fohászok közt ekkép folytatá:

„Nádasdy gróf özvegye pompás fürdőkádban ült, mely finom vászonabroszszal volt leteritve, hogy a különféle füszerek illata el ne párologjon, és részben magát a hölgyet is betakarta. Mellette állott nőcselédje, szép ifju hajadon; de, hála az égnek, nem az én választottam. A szegény leányon alig volt ruha, ugy szolgált urnőjének, két vén Hekubával. A két, utálatos öreggel többször találkoztam a kastélyban, tehát első tekintetre, felismertem őket.

E közben az urnő parancsolja a leánynak, hogy a szobor nyakáról ügyesen oldja le a nyakéket, hogy ő köthesse fel. Az gyorsan engedelmeskedett, mert mi rosszat sem gyanitott. Azon pillanatban, amint a cseléd lábhegyére állva, átfogta a szobor nyakát hogy a csatott feloldja, egy velőtrázó sikoltás hallatszik, az érczleány karjai közé zárja és darabokra tépi. Vér ömlött egész testéből; szaga elhatott hozzám, és hallottam, amint a szobor aljára alkalmazott pléhcsatornán át, a kádba csurgott.

Az egész jelenet, különösen a halálhörgés, oly rendkivüli hatással volt reám, hogy öntudatomat vesztve, elsötétült körülem minden. Sokáig lehettem e bénult szellemi állapotban, mert mikor magamhoz jöttem, az áldozat elektelenitett hullája a földön feküdt, mellette pedig a törpe gödröt ásott, hová eltemette. A két banya a szobor késeinek tisztitásával foglalkozott; egyik-másikról még csepegett a vér. Báthory Erzsébet már eltávozott volt.“

— Iszonyu! kiáltának fel a lovasok.

„Csakugyan az egész oly rettenetes látvány vala, hogy többé a kastély küszöbét át nem léptem; hanem eszeveszetten futottam. Hosszabb idő óta, czél nélkül, bolyongok ide-oda; de mire a hold megtelik, vissza kell térnem, nehogy áldozatul essék a kis barna, kinek szabaditást igértem. Hallgassatok, barátaim, segédkezet nyujtatok, támogatásotokkal kétségkivül, megmentem...Készek vagytok-e velem jönni?“

Néma csend követte e felhivást; végre is Händzi szólalt meg, mint kinek legtöbb sütni való jutott osztályrészül:

— Hallod-e órás! kedvesedet veszély, legalább egyelőre, nem fenyegeti; mert a holdtölte még távol van. Reám, minden körülmények közt számithatsz.

Heinz, a füvön elterülve, e szavakkal csapott fel: „A kivel én együtt iszom, azért kész vagyok a tüzbe rohanni, vizbe ugorni. Mikor támadunk? Minél előbb, annál jobb.“

(Folyt. köv.)

Közgazdaság.

Budapesti gabona-tőzsde.

Budapest, decz. 17.

Gabona-üzlet. Buzát ma gyengén kináltak, kereslet korlátolt volt. Elkelt csendes irányzat mellett tizezer métermázsa változatlan áron, tisztán hazai buzából, jobbára kisebb tételekben.

Egyébb gabnanemüekben kevés volt a forgalom, változatlan árak mellett.

Buza: Tiszav.: 400 mm. 80.6 kg. 7.10 frt. 200 mm. 80.3 kg. 7.05 frt. 100 mm. 80 kg. 700 frt. 100 mm. 80 kg. 797½ frt. 100 mm. 79 kg. 6.85 frt. 100 mm. 77 kg. 670 frt.

Rozs. 6.15—6.20
Zab. 6.10—6.20

Határidő-üzlet.

Az irányzat korlátolt forgalom mellett csendes volt.

Hivatalos felmondások nem történtek.

Záróárfolyamok déli 1 órakor:

		frt
Buza szept.-okt.	1896	7.13—7.15
„ márcz.-ápr.ra	1896.	6.81—6.88
Rozs szept.—okt.-re	1896	
„ márcz.április	1896	6.19—6.20
Tengeri jul.-aug.-ra	1896	
„ máj.-junius.-ra	1896	4.47—4.48
Zab őszre		
„ márcz.április	1896.	6.07—6.08
Repcze aug.-szeptre	1896	10.65—10.70

Délután 4 óra 30 perczkor a következő árakkal záródott:

Buza 1896. márcz.-ápr.	6.87—6.89	
Rozs 1896. márcz-ápr.	6.19—6.21	
Zab 1896. márcz.ápr.	6.07—6.09	
Tengeri 1896. máj.—jun.	0.00—0.00	
Repcze 1896. aug.—szept.	10.70—10.80	

—

Érték-tőzsde.

(A debreczeni „közgazdasági bank részvénytársaság" közlése 1895. decz. 18-án.)

Államadósság :

Magyar aranyjáradék 4 % — —	121.—	121.50
„ vasuti beruházási köt. 4½%	123.75	124.75
„ koronajáradék 4% — —	98.50	99.—
„ regále vált. kötvény 4½%	100.—	101.—
Osztrák aranyjáradék 4% —	—121.25	121.75
Egységes állam kötvény 4²/₁₀% —	100.—	100.50
Tisza-szegedi 4%-os nyeremény-sors.	141.—	143.—

Részvények :

Magyar hitelbank részvény — —	406.—	407.—
Osztrák hitelbank részvény — —	365.20	365.40
Magyar ipar- és kereskedelmi bank. r.	114.—	115.—

Sorsjegyek :

Magyar jelzálogbank 4%-os sorsj.	126.—	127.—
„ „ 3%-os „	106.75	107.25
Osztrák földhitel. sorsjegy 3%-os	116.—	117.—
Nagyar vöröskereszt sorsjegy —	10.50	11.—
Osztrák „ „ „ — —	18.—	18.50
Olasz „ „ „ — —	12.25	12.75
Bazilika sorsjegy — — — —	7.25	7.65
Jó-sziv „ — — — —	3.—	3.30

Pénznemek :

Cs. és kir. arany — — — — —	5.71	5.79
10 márkás arany — — — — —	11.85	11.89
10 frankos arany — — — — —	9.61	9.64
2 Sovereigns — — — — —	12.—	12.05

—

Kőbányai sertés-vásár.

Budapest, deczember 17.

Magyar elsőrendü: 1 Öreg nehéz (páronkint 400 klgramm felüli sulyban) 56 krtól 57 krig Öreg közép (páronkint) 300—400 kilogramm 54 krtól 57 krig. Fiatal nehéz (páronkint) 320 kilogamm felüli sulyban 54—55 krig. Fiatal közép (páronkint) 251—320 kilogramm sulyban 54—55 krig Fiatal könnyü (páronkint 250 kgm. terjedő sulyban) — krtól — krig. II. Magyar szedett Nehéz (páronkint 280 klg. felül 220—280 ———. krig. Közép (páronkin 200 krig. — terj. sulyban) ——— — Könnyü (páronkint) 220 klg terjed: sulyban — krtól — krig. *Sertéslétszám* 1895. decz. hó 15-én volt készlet 3287 darab 1895. decz. hó 15—16-ik napján felhajtatott 6226 darab. 1895 decz. 15—16-ik napján elszállittatott 232 darab. 1895 decz. hó 17. napjára maradt készletben 9281 darab. A hizott sertés üzletirányzata : változatlan.

Ingatlanok forgalma.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnál.

— F. évi decz. 7-től, decz. 14-ig. —

1. Debreczen sz. kir. város veszi, Erdei Zsuzsánna: Tóth Andrásnétől ennek nagycserei kaszálló birtokát 400 frt vételárért.

2. Özv. Tóbiás Istvánné veszi özv. Kálmán Mihályné és társaitól, ezeknek 1417 □-öl területü ujkerti szőllőbirtokukat 2000 frt vételárért.

3. Körmendi István és neje veszik Kun József és nejétől 1491 népsorszámu beltelkes házukat 5750 frt vételárért.

4. Nagy Imre és neje veszik, Pető Györgyné: Gombos Juliánától ennek sestakerti 605 □-öl területü szőllőbirtokát 750 frt vételárért.

5. Kerek Miklós és neje veszik Kiss Lajos és nejétől a 2758. számu házat 975 frtért és ennek 783 □-öl ujosztásu földét 55 frt vételárért.

6. Nagy Sándor és neje veszik Nagy Imréné Veres Juliánától ennek homokkerti szőllő földjét a rajta lévő épületekkel 1000 frtért.

7. Kovács Zsuzsánna veszi, a 6132 sztjkben foglalt tégláskerti pusztaszőllő földnek ⅚ részét Bőszörményi István, Kovács Péter és Kis József nevén álló részeket 458 frt 02 kr. vételárért.

8. Akber Józsefné Rachovszky Erzsébet veszi Szekeres Andrástól ennek 2292. sorszámu házas telkét a rajta lévő épületekkel 3200 frtért.

9. Antal Adolf és neje veszik Kis Gábortól ennek 2264. sorszámu házas telkét 10.000 frt vételárért.

Debreczeni Városi Szinház

Idénybérlet 68. szám, Páros bérlet 68. szám.

szerdán, 1895. Deczember hó 18-án:

Tiltott gyümölcsök.

Bohózat 3 felvonásban. Irta: Labiche Ernő. Forditotta *Deréki* Antal, (Rendező: Hevessy.)

Személyek:

Ponteresson, ügyvéd	Hevessy.
Amelie, neje	Bogyó Ilonka.
Duplan, magánzó	Tapolczay.
Athenais, neje	Cserny B.
Czeczile, gyámleányuk	Bajnóczy V.
De La Fontaine Anatol	Klenovits.
Belcourt Jean, muzeum-őr	ifj. Németh
Trouffier, rendőrbiztos	Krémer J.
Olivier, orvos	Szathmáry.
Bernardó	Püspöky I.
Croquville, rendőrügynök	Németi J.
Laurent, inas	Göndör.
Törvényszolga	Nádassy.
1-ső rendőr	Vank I.
2-dik rendőr	Nagy Jenő.

Történik: Párisban. Idő: jelenkor.

—

Csütörtökön, 1895. deczember hó 19-én.

Somló Schaitel Emma k. a. felléptével.

Páratlan bérletben:

Nebántsvirág.

Operette 4 felvonásban.

Szerkesztői posta.

Andronikus. Mivel elvünk az, hogy a lapunkban felvetett kérdések minden oldalról kellő világitást nyerjenek, az Ön czikkelyét is közölni fogjuk. Egy kis türelmet azonban kérünk, mert sok a közleni valónk.

Nyáréji álmok. Vajha álmok marsdtak volna örökre. Azután meg csak nem kivánja, hogy ebben a csunya, esős téli időben *nyáréji álmokkal* álmositsuk el olvasóinkat.

Szavaló. *Az együgyü parasztot* bármely szemelvényben megtalálhatja.

Calamus dr. Köszönjük és kivánsága szerint fogunk eljárni

V. J. Urhölgy Ő nagyságának. Végtelenül lekötelezett Nagyságod gyönyörü versével. — Köszönjük.

K. Gy. Nagyvárad. Valamivel rövidebbet kérnénk postafordultával. Alkalomadtán ezt is felhasznaljuk.

N. E. Nagyvárad. A honoráriumról levélben, ellenben a beküldöttet közöltük.

A. S. Budapest. Ismét késő délután kapjuk az értesitéseket. Két órakor zárnunk kell, a többit méltóztatik érteni.

Karácsonyi emlékeim. Maradjanak örökké az Ön emlékei, mi nem kérünk belőlük.

Egyetemi kör Budapesten. A cserepéldányt ma útnak inditottuk. Üdvözlet.

Viola, Rózsa és Margitnak. Aranyos kis levelük igen kellemesen érintett bennünket és éppen azért amennyire tőlünk telik, rajta leszünk, hogy az a bizonyos mulatság ne annyira bál, mint kränczhen legyen. Egyébként azt már most is mondhatjuk, hogy ez a mulatság, mint minden évben, ugy most is egyike lesz a legfesztelenebb összejöveteleknek. Éppen azért bizzák magukat a kedves mamák bölcseségére, kik bizonyára elviszik aranyos kedélyü kis lányaikat ebbe a bálba, vagy pardon! kränczhenbe. Egyébként a szerkesztő hálás szivvel vette szives elismerésüket és viszont mindig örülni fog, valahányszor az aranyos babáknak, kiknek soraiból oly szép lélek sugárzik ki, valamit kedvükre tehet, sőt megigéri, hogy azt a fiatal embert, ki elég mérész volt azt irni, hogy az a bizonyos mulatság nem annyira kränczhen lesz, mint bál, valami uton-módon megfogja büntetni már csak azért is, mert megmerte szomoritani Violát, Rózsát és Margitkát. Kegyetek megbüntessék meg ugy, hogy ne tánczoljanak vele. Higyjék meg, ez annyira fog neki fájni, hogy ezentul óvakodni fog ilyen jó kis leányokat megkeseriteni.

Bülbül. Első kérdésére lapunk holnapi számának *Tükördarabok* rovatában kimeritően felelünk. A másodikra, hogy t. i. milyen regényeket olvashat egy fiatal leány? szintén a napokban fogunk választ adni. Végre a *Szomoru Órák* cz. könyv 2, 4, vagy 6 koronáért szerkesztőségünkben kapható. Szives érdeklődéséért fogadja köszönetünket.

Kiadó és laptulajdonos :

„Csokonai" nyomda és kiadó r.-t.

Felelős szerkesztő: **Konoz Ákos.**

A legszebb ujdonságok

megérkeztek

s a legolcsóbban

kaphatók

Löfkovits Arthur

órás és ékszerésznél.

Debreczen, a főposta szomszédságában.

830—0—8

Nagy választék érkezett

selymekből 149

Menyasszonyi* és *alkalmi ruhákra

bluzokra.

Szabó Lajos Fiai czég.

Van szerencsém t. vevőimet értesiteni, hogy a

Teutsch B. József

segesvári hirneves pinczészetéből

a legnemesebb **erdélyi** természetes **hegyi, csemege-** és **asztali**

Borokból

a **bizományi főraktárt** átvettem, s azokat eredeti palaczkozásban a **legjutányosabb árak** mellett árusitom.

A borok valódiságáért s azok tisztán kezeléséért kezességet vállalok, s különösen becses figyelmébe ajánlom a következő kedvelt **csemege borfajokat,** u. m.:

Rizling, Muskotály, Leányka, Tramini, Steiniger, Sauvignon-Semillon, „Küküllőmenti virág", Erdélyi édes és tüzes asszú stb.

Kivánatra külön árjegyzékkel szivesen szolgálok.

Tisztelettel

Csanak József.

850—0—3

Leszállitott árak!

Leltározás alkalmából — a női ruhaszövetek, mosó velezek, téli nagy (Alpacea) kendők, harasztkendők, függönyök és szőnyegek — tetemesen leszállitott árbani eladását megkezdettük.

Szabó Lajos fiai

149

A timár-társulat kisváradutczai 2093-ik sorszámu házánál az első épület akár magánlakásnak, akár korcsmai helyiségnek,

1896. május 1-től

3 vagy 6 évre kiadó.

Értekezhetni lehet iránta Nagy-péterfia-utcza 963-ik számu háznál, társulati elnök **Ekli Gábor** urral. 854—3—1

Karácsonyi és ujévi ajándék.

NEM OLCSÓ!!!

de jutányosabb az olcsónál.

DEUTSCH EDE

VARRÓGÉP-ÜZLETÉBEN kapható

tükrök és képek.

Nagy raktár: **Karikahajós-, Vibrating-Sohuttle-, eredeti Phönix- és Singer-varrógépekben.**

DEBRECZEN,

641 **NAGY-HATVAN-utcza 1095. szám alatt.**

Adler-féle tajtékpipák és -szipkák gyári árakon adatnak el

Szent Királyi Tivadar

müiparáru üzletében.

718—32—24

CACAO-VERO

olajmentes, könnyen oldódó Cacao, legfinomabb fajta.

Csokoládék

elismert legkitünöbb minöségek

HARTWIG és VOGEL

Bodenbach

Kapható a legtöbb **czukrászdában füszer-, csemege- és gyógyfü-kereskedésekben.** 153—78—11

„Csokonai" nyomda és kiadó r.-t. nyomása. 1895.